

GIÁ BÁN	
ĐỒNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
Mỗi năm 1.000	1.500
Sáu tháng 2.000	3.000
Chín tháng 1.500	2.000

Mua bán phải trả tiền trước
Thư và mandat gửi cho
M. TRẦN-DÌNH-PHIÊN - Ai
đăng quảng-cáo, việc riêng
xin thương-ghi trước.

TIẾNG-DÂN

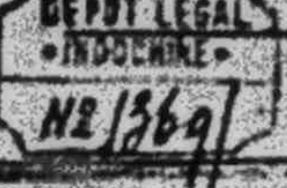
CHỦ BIÊN: M. TRẦN-DÌNH-PHIÊN
HUYỆNH-THỨC-KHANG
Quản-ly
TRẦN-DÌNH-PHIÊN

LA VOIX DU PEUPLE

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

NĂM QUÂN
Đường Đổng-Ba - Huế
Giấy phép số 23
Điện thoại: TIẾNG-DÂN - Huế

Người ta muốn
đều lành, ai cũng
như mình.
(人之欲善
誰不如我)
(Thuyết)

MỖI TỘI ÁC TRONG LOÀI NGƯỜI CÓ LẼ NHỜ KHOA HỌC MÀ TIÊU DIỆT ĐƯỢC CHĂNG

Những tội ác trong xã-hội, làm cái hại lớn cho loài người, không đời nào không có, không xử nào không có. Nói đến cách phòng gian trừ bạo thì một là hình-luật, hai là giáo-dục: hình-luật là trị những tội ác đã phạm, mà giáo-dục là ngăn những tội ác trong lúc chưa bày ra. Về mặt hình-luật và giáo-dục thì thuở nay đồng tủy, từ các bậc hiền-triết cho đến các nhà chính-trị, pháp-luật, bản học sắp đặt, vẫn cùng đã cố công gắng sức, cốt tìm cho được cái cách gì động chặt gốc rễ nguồn cho cái mối tội ác ấy không chỗ trỗi ra được. Thế mà xét trong thực tế thì lòng ước nguyện vẫn cao xa mà hiệu quả vẫn chưa thấy viên mãn. Không kể những xử đã-man và bán khai, dầu cho ở nước cực-dân-văn-minh và rất bực giáu thanh, mà những đời tội ác cũng thường ngày xảy ra, không sao trừ hết được. Bên Anh, bên Pháp, bên Mỹ, pháp-luật phòng nhân đã có thể gọi là châu đảo, phổ thông giáo-dục cũng gần được hoàn toàn, mà thứ xem ngày tại Ba-lê, Luân-đôn, Nữu-uớc là nơi đó thành danh tiếng làm mẫu cho đời văn minh ngày nay, ta cũng vẫn thấy có nhà pha, có máy chém, mỗi năm phi khoản về cảnh sát và mật thám, chiếm một số tiền rất lớn, mà trên các tờ báo không ngày nào không thấy những chuyện giết người, cướp của, trộm cắp nọ kia. Xem thế thì rõ hình-luật giáo-dục, cũng còn là cái phương pháp trị nọn mà chưa phải cách hoàn thiện, làm cho cái mối tội ác trong xã-hội đời đời đi được. Cái thuyết tánh thiện tánh ác, để khởi đi mấy ngàn năm nay mà đến nay chưa giải quyết được, thật là một sự ngẩn trở trên con đường tiến bộ chung trong đời, làm giảm mất biết bao nhiêu mối hạnh phúc của nhân loại!

Cái mối tội ác mà có ngày tiêu diệt hẳn đi được, có lẽ còn đợi sự phát minh của các nhà khoa-học, xem chuyện dưới đây thì đủ rõ:

Mới rồi nhà Bác-sĩ nước Mỹ Lợi-nêc-nhì mới phát minh được ngoại-khoa thủ-thuật mà chữa bệnh tội ác, khiến cho người ác cũng hóa làm người lành, thật là một điều phi-mình có công với nhân loại, không biết chừng nào!

Bác-sĩ khám cứu số - để ấy đã nhiều năm và có bác-sĩ Tu-

than-Lai giúp sức, lấy nhà ngục Thánh-Côu-dinh làm trường thí-nghiệm. Gần đây đã có cái kết quả mỹ-mãn, nên đã phát biểu sự thành công ấy cho công chúng biết.

Cứ như bác-sĩ đã nghiên-cứu, phạm những kẻ phạm tội là do tâm-lý biến-hóa, một cách mau chóng, bởi sự biến hóa ấy trở nên tư tưởng trái thường, mà làm những điều quái đản xấu, cho đến bị tội mà cũng không giác ngộ. Cái nguyên nhân lớn là do có một thứ ác tuyến (惡線) ẩn núp trong thân thể, một ngày một lớn, từ những niềm dục (慾) nước (giáo) vào các huyết quản mà chạy khắp toàn thân, dần dần khiến người ấy chịu những ảnh hưởng xấu mà làm điều tội ác. Bao nhiêu tội ác, đều là bởi giống bệnh độc biệt sai khiến mà làm một thứ hy sinh rất không tốt cho xã-hội. Thuở nay nhà nước nào trị bọn tội ác, cũng dùng cách giam tù chém giết, chỉ chữa cái ngọn mà không biết đến gốc, thật là một điều cử động lẩn tránh, không hợp với nhân đạo.

Từ phát minh được mối ác tuyến về sau, bác-sĩ tiếp tục nghiên cứu, mới rõ ác tuyến không phải một giống.

Phạm kẻ phạm tội giết người thì cái tuyến ấy là hình mộc dục, ở trước cổ, bộ phận bên dưới họng.

Phạm tội gạt gẫm và lừa dối thì tuyến ấy hình như trái lê, lớn bằng hạt đậu, ở phía sau chót cái nướ.

Phạm tội gian dâm và dâm loạn thì ác tuyến phụ dính nơi sinh thực khí quản (生殖管).

Các thứ tuyến ấy thì -nghiệm nhiều lần không phải lời nói trống không. Sau phát minh được, bác-sĩ tiếp tục dùng ngoại-khoa thủ-thuật cắt hẳn cái ác tuyến ấy đi; thì kết quả người ấy thay lòng đổi dạ, bỏ hết những tánh xấu mà làm người lương thiện. Bác-sĩ hiện còn đương nghiên cứu chữa đờn trẻ con ngoan ngoãn, hèn vụng, và phát minh cái ác tuyến đi truyền để đánh đổ cái mặt quỷ này mà mở ra đường "mới" v.v.

Ở đời khoa-học xương minh này, hẳn tội ác cũng có phép chữa trị, cái công hóa dần thành tục của mấy ông y-sinh, sẽ cao hơn các nhà cảnh sát và hình luật, thật là hạnh phúc

Bọn tư-bà vận động xin tăng thuế nhập-cảng giấy nhứt trình ở Đông-dương

Trong phiên họp đồng phòng Thương mại ngày 7 AOÛT có điều thiết hại cho bọn tư-bà, nên họ xoay vận động xin tăng thuế nhập-cảng giấy nhứt trình ở Đông-dương.

Nguyên bọn tư-bà ấy có một số làm giấy v.v. giấy ngoại nhập cảng nhiều thành họ bán không chịu, phải bán giá hạ. Họ k'ôn, biết rằng là thuế nhập-cảng tăng lên thì giấy ngoại quốc không đến, không ai tranh với họ, họ sẽ tha hồ muốn lên giá mấy thì lên, nên bọn họ có bản họ ký nghị trong xã (H) mà yêu cầu chính phủ tăng thuế nhập-cảng như vậy.

Nhưng cái khôn của bọn tư-bà đó không qua mắt người ta được; các chủ nhà in và xuất trình trong Nam được tin đó trước, biết chuyện thiệt hại cho mình nên đã gửi đơn phản đối cho phòng Thương mại.

IN MAU GIÁ RẺ

Bản quốc ta đi các nước giấy má, sổ sách, thơ thiếp, đủ các kiểu chữ quốc ngữ chữ tây, chữ Hán.

TIẾNG-DÂN

cho loài người không biết là mấy!

Phép phát-minh ác tuyến mà thực hành, này trong cõi đời sẽ không có vết chừa kẻ tội ác, các nhà ngục, các tòa án và các sở cảnh sát, sẽ dùng làm trường học, công xưởng và nhà y tế; trên một địa cầu sẽ đời ra một cái sắc khác. Nhưng có một điều cần phải nghiên cứu là cái mối tội ác không phải riêng cho một hạng người nào; các giai cấp trong xã-hội, hạng nào cũng không khỏi có cái ác tuyến ấy, mà có lẽ các hạng giàu sang cao quý thì trong thân thể, cái ác tuyến ấy lại càng nhiều hơn; vì theo tánh di truyền hưởng thụ đã lâu đời, mà sức bổ dưỡng cũng mạnh. Nay được phép phát minh này, may là cái ác hữu hình trong đám bình dân, chữa khỏi đã đành; mà cái ác vô hình của những hạng người thuở nay đương riêng ra ngoài vòng pháp luật, cũng nhờ phép khoa-học mới ấy mà rửa sạch dần dần. Cái mầm tội ác trong xã-hội đã tiêu mất thì con đường bình đẳng đời sống tự nhiên mở rộng ra mà trên thế giới sẽ không có cái họa binh tranh và áp chế gì nữa. Công đức ông thần khoa học, to lớn là giương nanh chúng ta hãy Trương mắt mà chờ xem.

X. T. T.

BỆNH ĐÀN BÀ

Ph. d. : TRẦN-DÌNH-NAM
(Tiếp theo)
V. - Nói về bệnh lậu

Bệnh lậu đàn bà có khác bệnh lậu đàn ông. Đàn ông mắc lậu thì có 1 mắc ở ống đi tiểu. Còn đàn bà thì có khi mắc ở ống đi tiểu, có khi mắc ở cửa mình. Vì xung quanh cửa mình có nhiều cái nang nhỏ (glandes), lại bên trên cửa mình có tử cung, cho nên mắc lậu ở cửa mình thì thường thường những nang nhỏ nói đó và tử cung cũng có mắc. Bởi vậy cho nên bệnh lậu đàn bà nặng hơn mà cũng khó trị hơn bệnh lậu đàn ông nhiều.

Đàn bà vì sao mà mắc lậu?

Trẻ con còn nhỏ (quai hay con gái chưa chồng, nên trong sự giao thiệp không cẩn thận, hoặc vướng phải mủ lậu ở tay chị em bạn, hoặc đụng phải mủ lậu ở áo quần người trong nhà, cũng có thể mắc phải lậu.

Người chồng có lậu, hoặc mới có, hoặc có đã lâu nhưng chữa chưa lành thiệt mà tưởng lầm đã lành, nên áp ở với vợ cũng truyền bệnh cho vợ.

Nhưng nguy nhất là phần riêng của hạng đàn bà hoa nguyệt. Hạng này họ vì luật sinh vật của tạo hóa (loi biologique) thức độc, mà tự họ đương hoa nguyệt để làm mục đích, thì rất hay mắc lậu. Vì sao? Vì gần hết cả những người đàn ông hay chơi với đàn bà lậu. Bệnh đã sẵn mà tương tâm lại không sẵn, chỉ biết làm c o khoái cái thú tình của mình chứ không lo đến sức mạnh của kẻ gởi chăn một hai giờ v.v.

Bệnh lậu đàn bà hình hiện ra cách thế nào?

Khi mới mắc, nghe ngứa ở cửa mình, đi tiểu rát, đi đại tiện cũng đau. Được một hai hôm, cửa mình và xung quanh cửa mình sưng lên, đọng thì đau, lại gần thì hôi, có mủ ở trong chảy ra. Mủ ấy ban đầu lỏng, trắng, dần dần vàng, rồi hơi xanh xanh. Nếu trị đến nơi đến chốn, thì ít nũa cũng hai tháng mới lành. Như trị lỗi thời không lành, thì dần dần sưng ngứa, sưng đau, sưng sưng cho đến mủ cũng bớt dần rồi hết. Tuy thế như thế mà khám ở trong cửa mình vẫn còn vi trùng lậu. Con vi trùng ấy, "đồng trị" ngứa yếu đó, thỉnh thoảng mới thức giấc. Khi ấy, người bệnh thấy có cái nước trắng chảy ra, nghe hơi đau đau khắp cửa mình. Con vi trùng ấy lại có tính thô mỗ, mò lên tử cung, mò lên bong bóng, thế là người bệnh mắc bệnh ở tử cung, ở bong bóng.

Như ở trên tôi đã nói, bệnh lậu của đàn ông khó trị giết tiết một phần, chứ bệnh lậu đàn bà khó chữa năm bảy phần. Thường thường không tiết giết tiết là vì chữa không đúng, không chuyên trị lại thấy hết đau, hết mủ, tưởng đã lành, không ngờ rằng con vi trùng lậu còn nằm trong mình. Người mình hay tưởng bệnh lậu là mới bệnh v.v. v.v., không may mắc phải thì không chịu mình mình mà đi tìm trị, chỉ uống v.v. uống v.v. Đó là một cái cơ rất lớn đã làm cho chúng ta biết bao nhiêu người phải cực khổ trên đời. Thứ nhì, trong một trăm người đàn bà mắc lậu có đến 99 người vì vi trùng, vì kinh tế mà mắc; chỉ

CÂU CHUYỆN DÙNG MUỐI

Theo sự sinh-hoạt của người mình, trong món thực-vật, muối là một thứ thường dùng hằng ngày và là một món ăn cần thiết, không khi nào thiếu, cũng như cơm và nước không có thì không sống được. Tuy vậy, dùng muối thì ai ai cũng dùng, mà thứ tồi: người đời dùng muối, không đầu từ lúc nào? vì sao phải dùng muối? các dân-tộc dùng muối có khác nhau không? thì ít người trả lời được. Ông Mạnh-từ nói rằng: "Tập quen mà không xét" (習而不察, người mình đời đời vậy để dùng muối, chẳng màng cái thông bệnh của ấy. Vậy theo những thuyết các nhà dùng lấy học giả đã nghiên cứu về chuyện muối mà lược giải qua cho người mình cùng xem, cũng là một cái tài liệu có thể bổ vào trong cái kho "Thương-thức" vậy.

Dùng muối đầu từ thời đại nào?

Xem trong sách cổ, người Do-thai thường lấy quả muối chứa công muối, mà công nhân người nhà quê Nam Ngứa thường năm năm một chuyến đi, cũng dùng muối, cũng dùng muối để nấu và có bỏ một ít muối, cũng là tục ấy. Trong tài ca Hy-lạp cũng nói muối là vật thần, dùng để cúng cũng có nói dân N-ubi-mao có sức mạnh là như trong sự họ gọi cái muối (鹽). Bên Á-dông, Quân trọng làm tương nước Tê mà làm cho nước giàu mạnh, cũng lấy muối làm một mối lợi nguyên rất lớn v.v. Muối mà coi một địa vị trọng yếu trên lịch-sử, cũng đã lâu đời, không phải mới đâu.

Người xưa ưa mà lấy muối làm một vật cần dùng, thì dầu cực kỳ cay nghiệt thế nào, cũng tìm cho được; cứ như lời các nhà thám hiểm thuật lại tại các xứ Mường Mọi có nơi nhân chuyện muối mà gây việc đánh nhau rất kịch liệt; có kẻ đem con cái mà đổi lấy muối. Lại như thế nhân các đảo (n v. M. Lai v. v. thường nấu để làm đồ để muối. Những đảo đó ở ngoài cái lòng thêm muối. Ở xứ thượng du Trung-ky, những hạng buôn nơi các ngò mội, muối chính là một vật đất n'oi.

Ở vùng trung-ương Châu-P. I, người thì nhân dùng muối làm cái tiền chuần mà mua bán đổi chác nhau, để định vật giá cao thấp. Lại có nơi dùng muối thay cho kim tiền nữa. Bên Âu-châu đời xưa, cũng có tục đó (g muối thay tiền).

một hai người vì luật sinh vật v.v. họ buộc thôi. Vì vậy vi chống, vì kinh tế là không phải lợi mình. Còn như vi luật sinh vật bù huộc, nói cho biết lý cũng không phải lợi mình, mà chính là lợi ông bạn vậy! Cái ý tưởng v.v. v.v. hễ là vi sự xấu hổ lý không phải phân riêng mình mà chính là phần chung cả xã hội. Xã hội không biết để phòng những sự v.v. y, không biết trừ cho tiết những hạng đàn ông có bệnh, không biết sắp đặt kinh tế để tránh sự "bản thân" kiếm xu, thế là tội của xã hội.

Nếu n'oi rằng người mẹ có lậu, khi sinh con, đứa con đi qua cửa mình thường mắc lậu ở cấp n'oi. Mắc lậu như thế nhiều khi đứa con chết.

(Còn nữa)

Thế đã ra Thánh chưa?

Một ông danh nho có nói: "Học sách luận ngữ (Sách chép lời ông thánh không-rời dạy) mà làm được một câu, thì tức để giống Thánh nhân đó s."

Có câu thì u-niên n'oi: hân nghe câu nói s. b'oi: b'oi:

"Tôi đã làm được ba câu rồi, thế thì tôi đã thành chưa?"

- Ba câu gì?

- "An cơm thì ăn cơm trắng, người thì ăn gói đất n'oi ngày, thường ở nhà mặc áo nâu thì đi dạy, ăn không ph. 誰不厭其德之厚以居."

Học ông Thánh mà chỉ học ba câu đó, có lẽ ai cũng làm Thánh được. Ngày nay người mình học văn-minh Âu-Tây cũng học như lối s., trước nào cũng học mà cũng không giống.

Hay chuyện

MUỐN CÓ MỘT ÔNG THẦY

Việc cách dạy dỗ, phẩm-hành của thầy để dạy học con em trong nhà thì chỉ đáng hai quyển sách:

Gia-dình giáo-dục

Giá toàn bộ 0540
Ở xa, xin gửi thêm 0513 tiền cước.

V. đời La-ô-l, thành phủ cấp cho quân lính thì, dần sửa lại có muối nữa.

Người ta lo ngại về việc cần muối. Không phải vì loài người dùng muối mà loài thú cũng cần muối, hươu, cũng có cái tánh giếm muối, đó cũng là một dấu lạ.

Sở Trung-hoa về đời Tần có chép: vua đời Tần đi chơi, để muối đầu vào đầu tay, bọn cung nhân dâng muối rải dưới đất để nhà đi đến. Thế nhà Tần đi nuôi thú hươu để khoe xa. Giống hươu ấy có cái tánh giếm nước biển, mỗi khi nước biển lên, thì được cái hơi gió nước mặn thì sợ, sợ hương ấy chạy ngay tới, dầu cách xa bờ biển đến trên trăm dặm, cũng cứ nuay buay, không nghĩ đến muối, đó cũng là một dấu lạ.

Loài người dùng muối làm một vật thiết yếu là vì lý gì?

Xét theo luân lý học, trong thể chất loài người, nhưng chất cần dùng, ngoài muối ra có những thứ gì? Vì sao mà lại cần dùng muối? Ấy cũng là câu hỏi chưa biết.

Loài người bắt đầu dùng muối không rõ xác là thời đại nào. Song cứ ngày nay mà suy nghiệm lại thì bắt đầu từ thời đại v.v. do da mọt mà sống nhờ người v.v. Giống người A lại an cư định cư có những tiếng nói công đồng nhau, mà không có tiếng gì nói về việc dùng muối cũng chẳng sống nhờ vào muối. A lại an trước lúc chưa phân rẽ, thiên là đất đai mà muối không có dùng muối.

Trong loài người cũng có người toàn không dùng muối lại hai người đi chung họ thì v.v. (thầy và ai) cấp không dùng muối. Trong loài người cũng có người không dùng muối.

Trần Án

(Còn nữa)

ANNAM LICH SU

HAY NEN HÚT THUỐC LÁ JOB

VIỆC TRONG NƯỚC

TRUNG-KỲ

HUE

Hội Đồng cải lương Trung kỳ
Vụ hội đồng cải lương một lần ra này báo cáo đã có bài nói trong số trước, nay xin đăng bản tóm tắt.

Buổi sáng thứ sáu (3 Acôt 1930)
Hội Đồng tại Phòng giấy Tòa- Khâm.

Năm Hội-viên Tây - Mr Bonbomme, Quan thành tra Chánh-trị làm chủ tọa, hai ông (chỉ biết tên ông Gécac), hội-viên Phòng dân-cử người Pháp, hai ông (chỉ biết tên ông Devilleroy) hội-viên Thượng-mãi và Cánh-nông Trung-kỳ.

Bảy Hội-viên Nam. - Tôn thất-Dân, Thượng thư bộ-Hình, Thái-vân-Tôn, Thượng-thư bộ-Li, Vương-Tôn-bê, Thượng thư bộ Công, Nguyễn-Trác và Lê-Ấn-Yết, nhân-dân đại-biểu, Trần-giọc-Thiện và Lê-bá-Tiác, Hội-viên Phòng Thương-Mại Cambodge.

Đáng chú ý ở khai hội. Quan chủ tọa đọc tờ tư của quan Tòa-quyền nói về mục-dịch họp kỳ hội đồng này, cốt để xét-bàn và đề-ý kiến về vấn đề cải cách kinh-tế, xã-hội, tại đó và dân-biểu, đã đề nghị các điểm-thuyết của quan Thuộc địa ngày 13 Jun 1930. Người các vấn đề ấy, hội-viên có thể thành-cha các vấn đề khác.

Quan chủ-tọa nói xong, có thông ngôn dịch lại, để mấy ông Hội-viên Nam nghe rõ.

Quan Chủ-tọa lại nói: Theo tờ tư của Quan Tòa-quyền, thì bên bản hội đồng này phải giữ cho nghị-trước ngày 15-3-30 đã từ sang Pháp, vậy tôi muốn hội đồng sẽ làm xong việc trong buổi chiều thứ bảy cho kịp.

Các hội-viên Tây Nam đều nói: Những vấn đề quan hệ như thế mà bản xã chỉ xử trong hai ngày, thì không thể-chu-đáo được.

Quan Chủ-tọa nói: Các ông chỉ cần bày tỏ đại ý mà thôi, còn những phương pháp chi tiết, thì chừa cho các ông. Như vậy thì trong hai ngày cũng có thể bàn xong việc được, vậy xin bắt đầu làm việc.

Việc Nông-phổ ngân-quỹ
Các Hội-viên Nam xin những điều này:

1) Lập thêm Nông-phổ ngân-quỹ ở khắp các tỉnh, để nhà nông được tiện.

2) Xin giảm tiền lãi xuống tám phần trăm một năm, vì hiện tại lãi đến mười hai phần trăm thì nông-quá.

Hội đồng đều thuận.

Các hội viên Tây xin lập ra nông-phổ ngân-quỹ cho các tỉnh miền Trung và Tây.

Các hội viên Nam nói: Ngân-sách Đông Pháp để cho các tỉnh miền Trung và Tây vay một triệu bạc rồi.

Các hội viên Tây nói: Để chỉ cho các nhà nông vay, còn các nhà chủ thì chừa có.

Việc giúp đỡ các tiểu địa chủ
Các hội viên Nam xin rằng:

1) Làm để tăng cách-trương-khảo đất hoang ở các làng.

2) Giúp đỡ cho các làng khai khẩn đất hoang.

3) Lập ra một fund một hội đồng khuyến nông, chuyên việc chỉ và giúp đỡ cho các nhà nông về những cách khai khẩn cho mau thành hiệu.

Hội đồng đều thuận.

Việc lập ra chế độ tiểu gia sản
Các hội viên Nam đều tỏ ý rằng: chế độ gia sản thì dân tộc Việt Nam đã có sẵn từ xưa, trừ ra số ít không kể, còn người dân-nào cũng có ít nhiều gia-sản, như đất, ruộng, nhà cửa v.v. Nay nhà nước chỉ cần lo cách bảo hộ, chừa cho các chủ độ gia sản ấy, được thêm vững vàng, phát đạt, nhất là nên giúp đỡ khuyến khích cho các việc khai hoang mở công nghệ và thương mại.

Hội đồng đều thuận.

Việc huấn luyện dân, gạo
Các Hội-viên Nam xin lập ở các tỉnh những hội đồng nghiệp tương tự, để bảo trợ và huấn luyện các trẻ-nông-sinh, khi đã mua thì mua trở lại, khi già cỗi thì bán ra, để người mua khách không chiếm bất lợi.

Các ông hội viên Tây xin rằng: muốn huấn luyện được trẻ, và xin mở rộng số khóa nghiệp tức là, làm cho các nông dân ở thị trường, được thêm giá trị.

Các ông hội viên Nam lại xin mau thực hành việc huấn luyện dân ở các tỉnh.

Hội đồng đều thuận mấy vấn đề trên đây.

(Xem tiếp trong ba số 2)

VI sao mà tự tử?

Ngày hôm 17 Acôt, lúc 7 giờ 20 phút, khi chuyên tàu Tourane-Huế đến km 105+150 (gần ga Huế) thì có một người trai trẻ kẻ đầu cho bánh xe nhiều điều quá:

1) Một số dinh phải nộp 3\$70 nhưng lý trưởng chỉ phát cho cái bánh thân 2\$80; dân muốn xin biên lai thì họ nói: cứ theo lệ nhà nước thì chính sưu là 2\$80, thêm 0\$17 học phí, 0\$02 thương gia, 0\$06 tiền phí về quê, tức là nên không cần phải biên lai. Dân có nói xin thì họ lại hăm dọa trích Quan.....

2) Họ tịch dân bị sai tuyên phạt nhiều, như tên Dương-Liên năm ngoái 24 tuổi, năm nay có 21 tuổi; tên Trần-Vượng năm trước 51 tuổi,

nhưng những lời khuyên dạy chỉ thêm nỗi sợ cho nó.

Nhưng đó là có giá giáo dục bởi cho thật ra thì cái cảnh ngộ của con Đê-rin lại còn khổ xấp xỉ hơn nữa, vì hai người đàn bà mẹ hai người cháu ông và phần ai cũng có sức vận động cho con mình được hưởng cái giá tại ông và phần, mà người ta phỏng cũng đến mấy trăm triệu.

Một bà là chị dâu ông và phần, suốt đời chỉ muốn ăn mặc phong lưu, và ý lại ở người chồng là một tay buôn bán lớn để hưởng cái thú thanh nhàn. Nhưng chẳng may vì thời đen vận rồi không thể được như ý của bà, nên bà trở lại hy vọng ở người con, mà ao ước cái giá tại của ông của người con ấy.

Con bà là ông và phần, một người thương gia cũng ao ước cái giá tại, một tay lái thuyền làm hai tay lái ghê ghê không muốn cho vợ lấy người khác.

Dương khi cha con ông và phần còn đương thuận thì họ chỉ biết đi địa vị của ông Eché mong. Qua đó nói cho em rõ đây chuyện, đây giờ em đứng cái địa vị một người ông và phần tin cậy, thì đối với bà Bông là mẹ Ca zì mia, em phải giữ gìn thân trong những câu nói vì bà cũng đương vận động ngầm cho con bà. Nếu em mà quá là về với bà này chắc bà mẹ của Tê ô do sẽ bất bình, mà nếu Tê ô do sẽ do thì bà Bông cũng bất bình vậy. Còn nếu em mà được lòng cả hai bà này, thì lại có người khác là thù chung của hai bà này. Vì vậy mà qua khuyến em phải nên cân nhắc, đừng nói một lời vô ích, và chỉ khi nào hỏi mới trả lời thôi, và khi trả lời cũng chỉ nói lời thôi. Em phải biết ở đời cũng như thế phải giả bộ không đợi, mà đứng ở gờ khôn ngoan quá, mà chính cái giả bộ khôn dại chừng nào thì lại càng khôn ngoan chừng ấy.

Chương thứ ba mươi bốn
Cố giáo vi thật tình mà có mấy lời nói trước cho con Đê-rin biết

nhưng những lời khuyên dạy chỉ thêm nỗi sợ cho nó.

Nhưng đó là có giá giáo dục bởi cho thật ra thì cái cảnh ngộ của con Đê-rin lại còn khổ xấp xỉ hơn nữa, vì hai người đàn bà mẹ hai người cháu ông và phần ai cũng có sức vận động cho con mình được hưởng cái giá tại ông và phần, mà người ta phỏng cũng đến mấy trăm triệu.

Một bà là chị dâu ông và phần, suốt đời chỉ muốn ăn mặc phong lưu, và ý lại ở người chồng là một tay buôn bán lớn để hưởng cái thú thanh nhàn. Nhưng chẳng may vì thời đen vận rồi không thể được như ý của bà, nên bà trở lại hy vọng ở người con, mà ao ước cái giá tại của ông của người con ấy.

Con bà là ông và phần, một người thương gia cũng ao ước cái giá tại, một tay lái thuyền làm hai tay lái ghê ghê không muốn cho vợ lấy người khác.

Dương khi cha con ông và phần còn đương thuận thì họ chỉ biết đi địa vị của ông Eché mong. Qua đó nói cho em rõ đây chuyện, đây giờ em đứng cái địa vị một người ông và phần tin cậy, thì đối với bà Bông là mẹ Ca zì mia, em phải giữ gìn thân trong những câu nói vì bà cũng đương vận động ngầm cho con bà. Nếu em mà quá là về với bà này chắc bà mẹ của Tê ô do sẽ bất bình, mà nếu Tê ô do sẽ do thì bà Bông cũng bất bình vậy. Còn nếu em mà được lòng cả hai bà này, thì lại có người khác là thù chung của hai bà này. Vì vậy mà qua khuyến em phải nên cân nhắc, đừng nói một lời vô ích, và chỉ khi nào hỏi mới trả lời thôi, và khi trả lời cũng chỉ nói lời thôi. Em phải biết ở đời cũng như thế phải giả bộ không đợi, mà đứng ở gờ khôn ngoan quá, mà chính cái giả bộ khôn dại chừng nào thì lại càng khôn ngoan chừng ấy.

(Linh Lê dương (Légionnaires) đến Vinh

Theo báo-France Indochine thì nay mới có một đội lính Lê-dương ở Pháp sang đóng tại Vinh.

Các đội lính Tây ở Huế ra khi mới xảy ra những cuộc biến động ở đây sẽ trở về Huế.

Cám tình ĐỒNG HỜI

Con ma đỏ đen đã gồm chưa?
Ông chef garc Lạc-giao vốn có thói say mê cờ bạc. Tối hôm 15 Acôt, có một người trong làng chơi (nghe đâu con một viên Chánh (đồng gần đó) đến rủ ông chơi vì hai hôm trước ông có ăn của y đầu được 22\$00. Rồi hôm đó ông lại què một nên từ chối. Người ấy có ý giận, xin ngủ lại nhà ông; trong khoảng 12 giờ hay 1 giờ khuya chỉ đó thì cầm dao lại của cõ ông. Người vợ ông nằm giường một giường kỳ bị lưỡi dao chạm nhâm ngang nơi mang tai. Ông chết ngay lúc ấy, còn người vợ thì đến nhà thương điều trị.

Con ma đỏ đen đã gồm chưa, thế mà những người đã bị nó cảm dỗ có mấy ai tỉnh ngộ.

P. S.

QUẢNG-NAM

Vụ án lời thối
Tên Nguyễn-Di, người làng An-Mỹ tây, (tên Chấn-dân, phố Tam-kỳ đi mua cau về đến làng Tú-bình thì trời vừa tối, vào nhà Trần-Da, hương dịch làng ấy xin nghỉ. Trần-Da nhận đợc của o Nguyễn-Di là đám bùa với vợ mình mà biết cả đợc bạc và 45\$00; sau Nguyễn-Di kiện. Vụ này xảy ra đã lâu, bản báo đã có bài tường thuật trong một số trước. Nay được tin rằng quan xử xong: kết án Trần-Da, em và vợ y mỗi người 1 năm tù về tội vu cáo; còn Nguyễn-Di thì trường bất thập thực ngân 40\$00 về tội bất tự lý gia tài.

Hữu-Tâm BÌNH THUẬN

Vô cơ mà bị giam!
Ngày 29-7-30 quan Phủ Hòa-da sai lính đến bắt ông Trần công Định ở làng Xuân Yên, đem về giam tại lao phủ. Giam trong một ngày rồi mà chẳng thấy nói vì tội gì; cơm thì ông ăn không động, đem cơm nhà đến ăn thì quan phủ không cho. Vì nỗi oan ức này bà vợ ông là Bà thị Quảng có đánh giấy thép kêu với quan Công sự Phan thiế. Kể đến 3 giờ khuya ngày 30, quan Phủ cho lính dẫn ông Định lên công đường, nói rằng: «chủ tá (lính) nghĩ về vụ Việt-nam cộng sản đảng và vọng dâm thời sự nên phải bị giam» rồi bắt làm tờ cam

đơn: không phải là đảng viên cộng sản. Rồi đó quan Phủ liền đuổi ông ra khỏi ngục trong lúc giữa đêm khuya.

Dương khoảng lộn xộn này, mấy cha mẹ đây, những người thuê này chỉ lo một việc sinh nhai mà vì tai chớ tình nghi bị lý không sao hết. Hiện ông Định đã làm đơn kêu giải chưa rõ tình xử thế nào?

Lại cáo

KHÁNH-HÒA

Tình cảnh tù tội
Ở tỉnh Khánh hòa M. Farret trong cơm tù tội: cứ mỗi người một ngày là 0\$17, thế mà ông bị mất mỗi người 0\$04, chỉ còn 0\$13. Về tình ông thừa Chúa và Phi làm bồi giầy về việc lý lại bởi mất mỗi người mỗi ngày hai xu nữa, thành mỗi người chỉ còn 0\$11.

Cơm nhào cá vụn, lay chừa bỏ buộc của miếng ăn mà cũng bị rớt rĩa, tội nghiệp!

T. S.

SÁCH CẨM

Nghị định tòa khâm ngày 17 Acôt 1930 cấm không được lưu hành và tàng trữ trong địa hạt Trung kỳ quyền Văn quốc ngữ của ông Lê Mai soạn, nhà in Tả-tết thành saigon xuất bản.

Nhiều làm chi!

Không nên ham dùng nhiều, chỉ mỗi lần uống độ nửa chén trà (2, 3 muỗng xúp) mà dùng luôn luôn, hơn là uống cả chai hoặc nửa chai BỒ-HUYẾT-KHU-PHONG một lần, rồi bỏ không uống. thì vô ích mà uống thuốc, vì thuốc dần dần mới thấm và lọc trong máu, khởi sinh ra các chứng bệnh khác được.

THAM-THIỆN-ĐƯƠNG

MỘT TÁ (10) LÀ MẤY?

Nhiều nhà buôn, khi gửi thơ lấy hàng, còn viết lộn Ba-Cô ra Cò-Bá. Vậy xin nhắc lại rằng dầu chúng tôi là đầu BA-CÔ. Một tá Ba-Cô là 12 chai, nhưng là 36 có vậy.

Dầu BA-CÔ, kiểu chai mới, giá bán là 0\$55

VIÊN-ĐỆ

DONG-HOI

CHỈ CÂY NƠI MÌNH

(PHIÊU-LƯU VÀ XÃ-HỘI TIÊU-THUYẾT)

Tác giả: HECTOR MALOT GIANG-HIA dịch

55 55

Chương thứ ba mươi ba

(Tiếp theo)

Vậy nếu ông Vũ-phần mà chết hoặc ông Eché mong mà không về thì bây giờ con người kia còn biết nương dựa vào đâu? Về thì bao nhiêu người khác nhờ bấy nghĩ người ấy mà sống, nay mới tỉnh làm thế nào? Những câu hỏi ấy làm cho nhiều người ở đây sinh lòng đợc vụn. Cái sự nghiệp to lớn kia rồi đây ông Vũ-phần sẽ đi lại cho ai? Ý lại cho hai người cháu chúng? hay để lại cho một người trong hai người ấy mà có đủ tư cách hơn người kia chúng? hay là

đề lại cho ông đốc Ta-luân mà hơn hai mươi năm trời đã giúp cho ông biết bao nhiêu công việc? Lúc trước khi ông Vũ-phần kêu ông Tê ô do về thì ai cũng tưởng là chắc sẽ đi ông ấy về nghiệp, nhưng nhân ngoài đây lại thấy kêu ông Ca zì mia ở trường về nữa, thì người ta mới biết là tưởng lầm; và mới rõ cái gì của ông Vũ-phần, chỉ muốn để cái sự nghiệp kia lại cho người con của ông mà thôi; trước kia cha con vì bất mãn nhau nên đã phân rã, nhưng nay cái lòng ái ái của một ông cha già nếu không tìm ra người con gần gũi thì không sao người được. Nhưng ông Eché mong có vẻ được hay không thì không ai biết được, ai không ai biết rằng ông chết sống thế nào. Ông Vũ-phần thì tin chắc rằng ông Eché mong còn sống và không sớm thì hãy cũng về được; nhưng mấy người mừng cho ông Eché mong thì họ lại tin rằng ông ấy đã chết rồi, và đương có sức vận động để khi nào cái tin ấy xác thực thì tìm cách đoạt cái

địa vị của ông Eché mong. Qua đó nói cho em rõ đây chuyện, đây giờ em đứng cái địa vị một người ông và phần tin cậy, thì đối với bà Bông là mẹ Ca zì mia, em phải giữ gìn thân trong những câu nói vì bà cũng đương vận động ngầm cho con bà. Nếu em mà quá là về với bà này chắc bà mẹ của Tê ô do sẽ bất bình, mà nếu Tê ô do sẽ do thì bà Bông cũng bất bình vậy. Còn nếu em mà được lòng cả hai bà này, thì lại có người khác là thù chung của hai bà này. Vì vậy mà qua khuyến em phải nên cân nhắc, đừng nói một lời vô ích, và chỉ khi nào hỏi mới trả lời thôi, và khi trả lời cũng chỉ nói lời thôi. Em phải biết ở đời cũng như thế phải giả bộ không đợi, mà đứng ở gờ khôn ngoan quá, mà chính cái giả bộ khôn dại chừng nào thì lại càng khôn ngoan chừng ấy.

Chương thứ ba mươi bốn
Cố giáo vi thật tình mà có mấy lời nói trước cho con Đê-rin biết

nhưng những lời khuyên dạy chỉ thêm nỗi sợ cho nó.

Nhưng đó là có giá giáo dục bởi cho thật ra thì cái cảnh ngộ của con Đê-rin lại còn khổ xấp xỉ hơn nữa, vì hai người đàn bà mẹ hai người cháu ông và phần ai cũng có sức vận động cho con mình được hưởng cái giá tại ông và phần, mà người ta phỏng cũng đến mấy trăm triệu.

Một bà là chị dâu ông và phần, suốt đời chỉ muốn ăn mặc phong lưu, và ý lại ở người chồng là một tay buôn bán lớn để hưởng cái thú thanh nhàn. Nhưng chẳng may vì thời đen vận rồi không thể được như ý của bà, nên bà trở lại hy vọng ở người con, mà ao ước cái giá tại của ông của người con ấy.

Con bà là ông và phần, một người thương gia cũng ao ước cái giá tại, một tay lái thuyền làm hai tay lái ghê ghê không muốn cho vợ lấy người khác.

Dương khi cha con ông và phần còn đương thuận thì họ chỉ biết đi địa vị của ông Eché mong. Qua đó nói cho em rõ đây chuyện, đây giờ em đứng cái địa vị một người ông và phần tin cậy, thì đối với bà Bông là mẹ Ca zì mia, em phải giữ gìn thân trong những câu nói vì bà cũng đương vận động ngầm cho con bà. Nếu em mà quá là về với bà này chắc bà mẹ của Tê ô do sẽ bất bình, mà nếu Tê ô do sẽ do thì bà Bông cũng bất bình vậy. Còn nếu em mà được lòng cả hai bà này, thì lại có người khác là thù chung của hai bà này. Vì vậy mà qua khuyến em phải nên cân nhắc, đừng nói một lời vô ích, và chỉ khi nào hỏi mới trả lời thôi, và khi trả lời cũng chỉ nói lời thôi. Em phải biết ở đời cũng như thế phải giả bộ không đợi, mà đứng ở gờ khôn ngoan quá, mà chính cái giả bộ khôn dại chừng nào thì lại càng khôn ngoan chừng ấy.

bởi vì nhiều, hoặc khi vay khi mượn, hoặc nhờ bảo lãnh nợ kia. Nhưng từ khi ông Vũ-phần bắt bình cho người con mà đuổi qua bên An đợ, giá có là để đi giao thiệp về việc thương mại nhưng thật ra là để phạt ông Eché mong, thì hai người kia mới nảy lòng hy vọng, muốn sao cho con mình được chiếm cái địa vị của ông Eché mong.

Lúc bấy giờ, Tê ô do chỉ mới có hai mươi tuổi và về tư cách một nhà thương mại thì chẳng có gì nào: vì người mẹ quá cứng, muốn gì được nấy, quanh ngày hết tháng chỉ lời lui các chủ đầu điểm trả dinh, như các chủ công là bị Ba-ri. Đến khi phải vào ở một xã làng làm việc với một ông cậu đối với cháu cũng nghiêm khắc như đối với người công nhân một hãng, thì Tê ô do lấy làm đợc bội vô cùng. Tê ô do chỉ muốn bỏ quách cái công việc ấy đi để chờ đến sau trở lại mà làm chủ, đứng có lấy con mà ma ngợ qua thời, hoặc ở tư rì mà

cái quản sự chúng để bởi cái cực khổ ngày nay.

Khi Tê ô do khỏi sự ở với ông Vũ-phần thì Ca zì mia mới lên mặt mới mười hai tuổi, còn nhỏ quá chưa làm được việc gì. Nhưng bà mẹ Ca zì mia cũng không phải lo, vì bà tự nghĩ rằng đến ngày sau Ca zì mia học hành thành đạt, làm đợc sự thì ông Vũ-phần cũng còn phải thừa thừa là người ít học như ông Tê ô do. Nhưng Ca zì mia thì học là học theo chương trình của nhà nước để thi lấy bằng cấp, nào toán pháp, nào hóa học, nào địa dư, chính học, nào pháp lý v.v. Nhưng không ngờ đến ở nhà mấy Mả rợ của thì những chuyện thông thường còn có ích hơn các học khóa cao xa ấy, vậy nên đầu tư cũng không hơn đợc ông Vũ-phần mà cũng không làm đợc Tê ô do, vì Tê ô do đã mười năm lớn lớn trong trường, nên không biết đợc nhiều, ít nữa những chuyện thông thường cũng theo.

(Còn nữa)

Nam-Thiên-Đương chuyên nghiên cứu thuốc Bắc và thuốc Tây - Cao, Sơn, Hòa, Tân.
Số 14 QUAN-HAI - HUE

Thầy giỏi thuốc hay mà có lòng từ thiện.
AN MẠCH CHO ĐƠN MÀ KHÔNG LẤY TIỀN
Am-hiêu bệnh-tình người Nam ta, an mạch chữa bệnh, theo khoa học tân thời, rất là thần hiệu, chỉ có thầy thuốc ĐIỆU-NGUYỄN ĐẠI DƯỢC PHONG số nhà 121 hàng Bông cây đa cửa quận HANOI

BẮC-KY

Dâng viên Cộng-sân bị bắt

Báo France - Indochine ngày 14 Aout đăng tin sau đây: Trước đây chúng tôi đã cho đọc giả hay rằng viên Tri-phủ Hoài-dức (Hải-dông) có khám phá được nhiều tiểu tử của đảng Cộng-sân trong hạt Kỳ; chỉ một làng Văn-Canh mà có đến 4 tiểu tử (làng Văn-Canh ở cách tỉnh lỵ chừng vài cây số). Có độ 30 người bị bắt; trong số đó, 12 người được tha. Còn những người kia thì giam lại để sở Mật-thám tra xét, vì biết đích là đảng viên Cộng-sân.

Mối hiểm hai người nữa: một người học sinh ở đường Cầu-Ván và một người thợ sắp chữ của nhà in đường Paul-Bert.

Lại lấy được rất nhiều sách cách mệnh. Những sách ấy bỏ trong một cái ống rất kỹ lưỡng, giấu ở dưới cái áo ở làng Văn-Canh.

Chức Giám-đốc Mật-thám Đông-Dương Ông Marty Công-sứ Nghệ-an, về Pháp nghỉ, nay được lãnh chức Giám-đốc Mật-thám Đông-dương thay ông Lacombe. Ông đã đáp tàu qua đây hôm tháng trước rồi.

Ông ở Saigon ít tuần rồi ra Hanoi.

Trần-quang-Đoàn xin tạm tha Trần-quang-Đoàn là người đã lập ra hội "Tiên-Long Thương-Đoàn" vừa phải bắt giam về tội lừa đảo tiền của nhiều người chơi họ và về tội lập hội không xin phép.

Đoàn đã nhờ trạng sư xin cho tạm tha, nhưng chức tòa cũng chẳng ưng nào.

(H. Đ. C. 14 Aout)

Nổi khờ của dân! Hiện thời quan trên bắt bộn nông dân phải Trưng kháng đi đập đá rải con đường tự châu lý Quảng-uyên di Hạ Lang châu, (bắt mỗi suất đinh đập 3 m3 đá) tiền công không phát cho dân và cũng không cho về làm ăn giương giết trong vụ mùa cấy cấy này. Trong năm mỗi người dân phải đi ba phiên phu, phải bỏ cả công việc cấy bừa mà lại không tiền công nữa, việc này làm ngoài dân đã có đơn vào kêu tại tòa Thống Sứ rồi, mà cũng không thấy hiệu quả gì. Một bọn dân đen còn biết kêu dân cho thiếu!

Một người dân cấy

NAM-KY

Tin Dương-học-Đình

Về Dương-học-Đình nay lại được tin thêm rằng: Đình sẽ bị xử ở Saigon về tội đứng đầu xui dục nhân dân phiên loạn, xử xong ở Nam-kỳ thì Đình mới bị giải ra Hanoi để xử về tội ám sát Thủ Uýễn và Thị Nhu ở Hải-phong.

NHIỀU NGƯỜI BỊ: PHÒNG-TÍCH

HỘI-ĐỒNG CÁI CANG (Tiếp trong số)

Thư nóng sẵn mới Các quan Thượng-thư nói rằng: việc trưng-khĩa và chia công hoang địa thổ, địa chủ cũ có luật lệ, nay chỉ đem trưng-khĩa cho đúng mà thôi.

Việc mở rộng Y-lĩ

Hội-đồng địa công nhận rằng: việc y-lĩ đã mở rộng, và có ích cho nhân dân lắm.

Quan Chủ-tọa và các hội viên Tây nói rằng: ở Đông-Pháp nhà-nước phải chịu nhiều phí tổn về việc y-lĩ. Còn ở Pháp và các Thuộc-địa khác thì ít lắm, vì các bệnh nhân đều phải trả tiền, chỉ trừ số rất ít có chứng chỉ là bệnh cũng mà thôi. Nay nếu các làng không góp thêm tiền, thì không biết lấy ngân-sau đâu mà chịu nổi; và từ hồi chiến tranh lại nay, giá thuốc đắt thêm bội phần. Nhà nước chỉ chi phí nhiều lắm. Vậy các làng cũng nên góp thêm để mở mang việc y-lĩ.

Việc làm quân-binh số nhân-công Các hội viên Tây Nam đều xin rằng: nhân công ở Trung-kỳ thì nên để làm việc ở Trung kỳ, vì ở Trung-kỳ sẽ thực hành những việc công-táo lớn, như làm việc hồ-xã, và dẫn thủy nhập điền v. v.

Việc hoãn-xử nhân-công Quan chủ tọa đọc nghị định ngày 27-30 lập ra Hội-đồng hòa giải ở các thành-phố Hanoi Hải-phong và Saigon.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

Việc trừ thuế nhân-công Các quan Thượng-thư nói rằng: dân bán sản phẩm nhiều nghèo khổ, và đã chịu nhiều thứ sưu thuế lắm rồi.

ENSEIGNEMENT PRIMAIRE SUPERIEUR

Ecoliers! Voici le journal que vous attendiez avec impatience:

"LE DEPSFI"

organe de préparation au Diplôme d'Etudes primaires supérieures franco-indigènes, fondé par M. MICHEL

Licencié-ès-sciences, ayant professé pendant 16 ans, dans diverses Ecoles publiques de l'Indochine, avec la collaboration des Professeurs les plus expérimentés du 2e degré.

Abonnement annuel: 6\$ Prière de s'adresser à M. MICHEL, 1, Rue Lanzarotte, SAIGON

Thời sự TOURANE

Hôm kia có 2 người du lịch đến Tourane lúc 10 giờ rưỡi mai. Họ không ăn cơm, bảo nhau là phải đi xem làng cổ viện Chiêm Thành và xưởng làm bánh kẹo kiểu Thonel của Phạm-cư-Hải ở đường Đỗ-hữu-Vỹ...

SÁCH TẶNG

Bán báo có nhận tặng quyền: SỬ-KY NGƯỜI ANNAM CƯ Ở NƯỚC XIÊM. Của Hoàng phủ Hoa-Huê soạn. Bán báo có lời cảm ơn tác giả. B. B.

Minh tạ TẠO-NHƠN-ĐƯỜNG

Chủ-nhơn Trương-Minh-Y Hocmon

Tôi từ bắc vào nam làm kinh lý ở G.adihnh thì nội trợ tôi đã có chứng bịnh huyết kém kinh nguyệt bất điều lại thêm sanh bịnh Bạch đới hạ như mỗi ăn ngũ không an, bình vọc một ngày một gầy ốm, bằng bữa lo sợ mà đã có dùng nhiều thứ thuốc (Điều kinh bổ huyết, song chẳng thấy hiệu quả, nghe có nhiều kẻ đồn hiệu Tạo-nhơn-Đường Hocmon có bác thành được?

Trong đây có số 2 thuốc Điều kinh bạch đới hoàn là (Phụ nữ chi thành dược) nên sai kê nhà đến mua dùng thử một vài hộp coi thế khả dẫn dẫn... (tổng số tiền 16 12 hộp 10\$, thì nội trợ tôi trở nên lành, bịnh huyết điều hòa, rồi lại dựng kiết từ nhân thân sanh động một trai nay trẻ động ăn chơi (mẹ tròn con vuông) tôi lấy làm mừng lắm lắm, rất cảm ơn đức của nhà thuốc Tạo-nhơn-Đường, chủ-nhơn Trương-minh-Y, xin kính chào ông đừng hay thuốc Điều kinh bạch đới hoàn của nhà thuốc ông thật là thành dược nay tôi đã mấy lời thành thật mà lạ ơn bởi trước tôi có lòng thành nguyện.

Monsieur ĐỒ-NHƯ-KHƯƠNG Agent Technique Service du cadastre et de la Topographie Giadihnh

VIỆC THÈ-GIỚI

TRUNG-HOÀ Nam Bắc chiến tranh

Tin ngày 11 Aout. - ở đường Tân-phố, chiến sự rất kịch liệt. Quân Tưởng nói trong một thời kỳ rất ngắn nghĩ sẽ lấy lại đất Tô-sâm; mới rồi quân Tưởng chiếm thắng lợi.

Mấy ngày nay, theo tin ngoài thì Tể-quan thất lợi, Tô-sâm có chia hết cho Arip. Thương-hải 12 Aout. - Nam kinh vẫn đánh Tô-sâm rất và báo rằng vẫn tiến. Tin này quân cảnh Bắc cũng công nhận, nhưng lại cho đây là vi phạm địa dự định. Muốn giúp quân Việt chống giữ Tô-sâm, nên Phòng Đệ cho một toán quân tiến đánh đường xe lửa Lạng-hải và lại mới chắc đã đánh hơn quân Chián-phố.

Ông-ỉnh-Vỹ ở Bắc-binh Thương-hải 12 Aout. - Phái tử của Quốc-dân đảng, ở dưới quyền Ông-ỉnh-Vỹ hoạt động rất ở phía Bắc nước Tàu. Các tướng nghịch muốn bắt Ông bảo họ là có ý được phái tử Quốc-dân đảng tấn thành thì nay đã bắt đầu đòi thất bại trước.

Việc cảnh Bắc khởi loạn mà được dân chúng hoan nghênh có lẽ có một phần lớn vì quân nghịch dựa vào các nạn, trong lúc đánh đổ cái ty thống tước.

MỘT MỜI LỜI TO

CHO CÁC NHÀ LÀM ANH CHUYỀN NGHỀ. Hiệu HƯƠNG-KY có rất nhiều kính, giấy, thuốc ảnh, lại bán hạ một giá đặc biệt. Các Ngài buôn bán với Hiệu HƯƠNG-KY được hưởng lợi quyền chẳng khác gì buôn bán với các hiệu bên Pháp. Nhân dịp này, các bạn đồng nghiệp nên kíp gọi thư thư lượng.

1.) VẬN CỐ KHÍ-PHÁCH NÊN XEM NGUYỄN-CÔNG-TRƯ VẤN-TẬP; Thư phủ: 0340 - Ca trù 0340. Toà tập (có phụ thêm Tiểu sử) 0380. 2.) HỌC CHỮ HÁN KHÔNG CẦN THẦY: HÁN-VĂN-TÂN GIÁO-KHOA THƠ; Lớp Trung đẳng (cours moyen) 0380. Lớp Cao đẳng (cours supérieur) 0388. Do ông LÊ THƯỚC, Lyette Albert Sarraut Hanoi, soạn. Các hiệu sách lớn tại HANOI, VINH, HUẾ, SAIGON, đều có bán.

S. E. T. E. G. A. SOCIETE D'ENTREPRISES DE TRANSPORTS & GARAGES D'ANNAM

Hội S. E. T. E. G. A. là hội trách-nhiệm bán-hàng, vốn được thay đổi, hội số tại Quinhon, xin bố cáo các ngài biết rằng hội định sửa thêm vốn 20 000 000 nữa, cho được 40 000 000. Hội S. E. T. E. G. A. trước đã thành-lập theo thực Hội chuyên-trách tập-cổ thường, đã khởi-sự ngày 17 Avril 1927, và mới đây (xem báo Tiếng Dân số 77) đã đòi lại theo thực hội này, để cho các ngài có-dòng, chỉ chịu trách-nhiệm một số phần của mình chung và nếu muốn ra hội, thì có thể ra được.

NƯỚC MẮM BẮC-ĐÀU. ĐỒNG LỆ THƯƠNG-CỤC QUẢNG-BÍNH. NGÂN HỒN 1000 000 000. Số làm lại của Đ. NHẬT-LÊ cách tỉnh lỵ 3 kilômét. Mọi phần bán là 100\$00. Những phần bán ấy sẽ biên-nhập trong tờ biên-thêm vốn của hội.

Tòa Kiểm-đuyệt bỏ trọn hai bài

CÙNG BẠN ĐỌC BÁO

Trong số mấy ngàn độc giả yêu quý của báo, nhiều người rất chân thật, trả tiền đã đủ mà lại...

HÀNG THUỐC NORMALE L. SARREAU LA HÀNG THUỐC ĐANG TIN-CẬY HƠN HẾT...

SAO MÁY DĨA BÉKA ĐÃ TỐT LẠI HAY???

Vì máy chạy rất êm. Lớn giầy thật NHẸ. Hát tiếng lại TRONG...

nên nghe máy mà không khác chi nghe NGƯỜI GIỚI hát nào cả! Ở xa xin viết thư về lấy catalogue...

Bò huyết mới thay huyết cũ

Bệnh Tam Tích có thấy xem mạch thì dịch bệnh của, hoán, tan, cao, đốm, chấy, ngứa...

GIÁ ĐĂNG NGHÌN VANG!!!

Hỏi lại hiệu: NGUYỄN-TỪ ĐIT SINH-HUY, Rue de la Gare - Vinh

Tác là: BÌNH CAN BỒ HUYẾT chuyên trị vịnh vệ bất hòa, huyết hư, gan ráo, gây gấy sỏi, không khảng hồ-khan...

KIEU ĐẸP! NHẬT BẮC-KY

RẤT LỢI Các ngài mua hàng từ 10\$00 trở lên thì không phải chịu tiền cước...

Advertisement for 'MÓN THUỐC THẦN-TIÊN' featuring an illustration of a man with a staff and a bottle.

BAC-NINH Bệnh quý đã có thuốc tiên!!

Hễ ai mắc LẠC, hay TIM-LA, hay LƯU nhớt CỐT nghĩa là khi rồi là người bệnh...

Advertisement for 'MỘNG-LƯƠNG-ĐƯỜNG' with a large diagonal banner reading 'Một ngàn bức thư minh-tạ'.

THUỐC CẢI NHÀ-PHIẾN CẢI-LƯƠNG

Khi xưa người Tàu, đi-hộ nước ta, họ có đem qua, một chứng bệnh ghê, bệnh bị truyền nhiễm...

MAGASIN DE SOIERIES TÂN LỢI

Bản-hiệu bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng Tàu, hàng Thượng-hải như là: lenh, xuyên, trừu, cầm-nhung, cầm-châu v.v...

HÀNG TƠ LỤA

Hàng toàn tơ, giá rẻ, hàng bền nhờ dệt bằng máy kiểu mới ở Âu châu lại vừa mau vừa tốt.

THUỐC NỘI-HÓA

Bản đường lưu tâm nghiên cứu các môn thuốc Nam, đã mấy chục năm trôi, y trị thì nghiệm bệnh nào có thể thuốc ấy, thần hiệu vô cùng.

NHÀ THUỐC NAM-THIÊN-ĐƯỜNG

MUỐN: VỆ-SANH CÂN-KIỆP?

- 1) THẦN-HIỆU TẾ HẠI HOÀN, trị các chứng phong tê bại liệt như môi rất thần hiệu: mỗi hộp giá 1p.20